

Številka: U-I-118/19-7
Datum: 3. 5. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Viljema (Vilija) Kovačiča, Ljubljana, in drugih, ki jih vse zastopa Peter Kos, odvetnik v Kopru, na seji 3. maja 2019

sklenilo:

Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača–Koper (Uradni list RS, št. 51/18) se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Pobudniki izpodbijajo Zakon o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača–Koper (v nadaljevanju ZIUGDT). Zatrjujejo, da je v neskladju s 5., 70., 72. in 73. členom Ustave ter Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22. 7. 1992 – v nadaljevanju Direktiva o habitatih). ZIUGDT naj bi bil tudi v neskladju z določbami Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/14 in 31/18 – v nadaljevanju ZON), Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16 – v nadaljevanju ZVO-1), Uredbe o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07, 43/08, 8/12, 33/13, 35/13 – popr., 3/14, 21/16 in 47/18 – v nadaljevanju Uredba o območjih Natura 2000) in Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 13/18 – v nadaljevanju ZJF). S tem naj bi bilo kršeno načelo pravne države.

2. Pobudniki ZIUGDT očitajo, da je prek gradbenega dovoljenja z dne 31. 3. 2016, ki je navedeno v zakonu, določil potek trase drugega tira po mednarodno zaščitenem čezmejnem naravovarstvenem območju Natura 2000 – Naravni rezervat Dolina Glinščice, kjer posegi niso dovoljeni, izravnalni ukrepi pa niso možni. S tem naj bi bil kršen 33. člen ZON in izničena pristojnost organov Evropske unije za varstvo območja Natura 2000.

Pobudniki opozarjajo na dolžnost ohranitve habitatnih tipov v skladu z Direktivo o habitatih in 31. členom ZVO-1. Uveljavitev ZIUGDT po mnenju pobudnikov pomeni zanikanje pomembnosti celotnega pravnega režima ohranjanja narave in predstavlja kršitev 70. in 73. člena Ustave. Navajajo, da Uredba o državnem lokacijskem načrtu za drugi tir železniške proge na odseku Divača–Koper (Uradni list RS, št. 43/05, 59/14 in 88/15 – v nadaljevanju Uredba o DLN) določa gradbene posege na območju Glinščice. Trdijo, da ni bila opravljena celovita presoja vplivov na okolje in niso bile izvedene primerjave variant, kar pomeni kršitev ZVO-1, ZON, Direktive o habitatih in Uredbe o območjih Natura 2000. Javnosti naj bi zato ne bilo zagotovljeno sodelovanje pri pripravi prostorskih aktov in zakonskih podlag za izgradnjo drugega tira. Pobudniki navajajo, da izpodbijani zakon sicer temelji na veljavnem gradbenem dovoljenju z dne 31. 3. 2016, vendar naj bi bilo to izdano na podlagi delnega okoljevarstvenega soglasja Agencije Republike Slovenije za okolje (v nadaljevanju ARSO) z dne 13. 2. 2014, v njem navedene pripombe pa naj bi ne bile upoštevane v ZIUGDT oziroma v Uredbi o DLN. Formalna potrditev skladnosti projektov s projektnimi pogoji iz okoljevarstvenega soglasja s sklepoma ARSO z dne 14. 10. 2015 in z dne 16. 2. 2016 po mnenju pobudnikov ne zadošča. Pobudniki opozarjajo na požarno nevarnost na območju železniške proge in trdijo, da tudi z ZIUGDT ta problem ni rešen, temveč gre za izigravanje določb ZON, ki varujejo območje Natura 2000 in redke zaščitene habitatne vrste, ter za kršitev 72. in 73. člena Ustave. Trdijo tudi, da je 3. točka 29. člena ZIUGDT v neskladju s 70. členom Ustave.

3. Nadalje pobudniki zatrjujejo, da je ustanovitev družbe 2TDK, d. o. o., Ljubljana, v neskladju z ZJF, ker niso bile izdelane presoje skladno z Uredbo o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 60/06, 54/10 in 27/16), zlasti ne z njenim 5., 10. in 25.d členom. Navajajo tudi, da se je Vlada pri sprejemanju ZIUGDT vseskozi sklicevala na javno-javno partnerstvo, ter utemeljujejo, da je pri tem pojem tolmačila na koruptiven način. Na samovoljo države pri uveljavljanju ZIUGDT po mnenju pobudnikov kaže tudi dejstvo, da naj bi Odbor Državnega zbora za infrastrukturo in okolje šele 20. 3. 2019, dve leti prepozno, organiziral javno predstavitev mnenj. Pobudniki menijo, da je neskladje med ZIUGDT in ZON, ZVO-1 in ZJF ter drugimi akti, ki urejajo varstvo okolja in javne finance, tako veliko, da je zaradi tega kršeno ustavno načelo pravne države. Opozarjajo še, da je Državni zbor pozval Vlado k upoštevanju alternativnih predlogov in sklenil, da investicijski program vladnega projekta predloži v revizijo Računskemu sodišču, ter da je v Evropskem parlamentu sprožena peticija pobudnika referendumu, da finančne ustanove Evropske unije ustavijo financiranje okoljsko škodljivih in tehnično rizičnih projektov, zadevo pa obravnava tudi ombudsmanka Evropske unije. Pobudniki predlagajo, naj Ustavno sodišče zadrži izvrševanje ZIUGDT vsaj do dokončne revizije investicijskega projekta s strani Računskega sodišča, pobudo obravnava absolutno prednostno, opravi javno obravnavo ter razveljavi ZIUGDT.

4. Po drugem odstavku 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) Ustavno sodišče pobudo

zavrne, če od odločitve ni pričakovati rešitve pomembnega pravnega vprašanja. Ko gre za oceno ustavnosti zakona oziroma oceno ustavnosti ali zakonitosti podzakonskega predpisa, sprejme pobudo za začetek takega postopka Ustavno sodišče torej le tedaj, če bo lahko na njeni podlagi odločilo o pomembnem ustavnopravnem vprašanju. Po oceni Ustavnega sodišča pobuda ne odpira pomembnih ustavnopravnih vprašanj, zato jo je Ustavno sodišče zavrnilo.

5. Zaradi navedene odločitve se Ustavno sodišče ni opredeljevalo do vprašanja, ali so izpolnjene procesne predpostavke za obravnavo pobude. Ustavno sodišče tudi ni sledilo predlogu pritožnika, naj odloči po opravljeni javni obravnavi, saj ta za odločitev o pobudi očitno ni bila potrebna.

6. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 26. člena ZUstS in prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Rajko Knez
Predsednik